

Το παρόν είναι το απόλυτο δώρο

Αυλή μου, δύο χρόνια αφότου ο ιός κατατροπώθηκε, 10 π.μ. Ξύπνησα το πρωί και ήπια από το γάλα που είχα φτιάξει από βρώμη- καθώς την περίοδο του ιού δοκίμασα να φτιάξω και μου άρεσε, οπότε το κράτησα ως συνήθεια. Κάθομαι με την γάτα μου και κοιτάζω τη φύση. Παρατηρώ ότι η γειτόνισσα είναι στην δική της αυλή . Της γνέφω, την καλημερίζω, μαθαίνουμε τα νέα μας και συνεχίζουμε την μέρα μας. Όλοι εκτιμάμε τις ανθρώπινες σχέσεις μετά την πανδημία. Αυτή η πανδημία έχει συμβάλλει σε πολλές αλλαγές, άλλοτε αρνητικές και άλλοτε θετικές. Οι θετικές είναι ότι πλέον δεν χρειάζεται να εκτυπώνω και να σπαταλώ χαρτιά για έγγραφα ή συνταγές. Είναι όλα ηλεκτρονικά λιγότερο χαρτί, λιγότερα κομμένα και κατεστραμμένα δέντρα. Δεν χρειάζεται να χάνω κάποιο μάθημα λόγω κακοκαιρίας , εφόσον υπάρχει το διαδίκτυο. Οι άνθρωποι πλέον τα χέρια τους και φροντίζουν ο ένας τον άλλον. Γίναμε πιο συλλογικά σκεπτόμενοι- τουλάχιστον οι περισσότεροι. Πλέον, στο σπίτι, είμαι η επικεφαλής για τα ψώνια. Η διατροφή μας έχει εμπλουτιστεί περισσότερο με όσπρια , λαχανικά και φρούτα. Διαπίστωσα ότι η μπανάνα με τις φράουλες και το πορτοκάλι μου αρέσουν σε χυμό, οπότε αγοράζω λιγότερους έτοιμους χυμούς. Η ζάχαρη έχει φύγει από το παράθυρο και μπήκε από την πόρτα το μέλι. Πλέον δεν αγοράζω τόσα ρούχα , αλλά τα φτιάχνω μόνη μου. Ό,τι δεν χρειάζομαι τα δίνω σε συγγενείς ή ανταλλάσσω με μεταχειρισμένα. Με τους φίλους και τους συγγενείς έχω ακόμα πιο στενές σχέσεις. Η πανδημία μας έμαθε να είμαστε ειλικρινείς και να εκτιμάμε ο ένας τον άλλον. Θα αναρωτιέστε πώς έγινε αυτό.... Όταν κλείνεσαι σε ένα σπίτι για 1-2 μήνες, έχεις απλούστατα περισσότερο χρόνο, τόσο για να μελαγχολήσεις όσο όμως και για να εκτιμήσεις ό,τι είχες πριν και έχεις τώρα. Ζεις, αναπνέεις, όλα τα κύτταρά σου σε θωρακίζουν. Είμαι ευγνώμων για αυτούς τους μικρούς οργανισμούς με το τιτάνιο έργο του να με συντηρούν. Φαίνεται αυτονόητο. Δεν είναι. Αυτό όμως που μου χάρισε απλόχερα η πανδημία είναι το εξής μάθημα: Το παρελθόν είναι ευλογία, αλλά το σημαντικότερο δώρο είναι το παρόν. Ο ιός προσπάθησε να στερήσει το παρόν μας τότε, αλλά βρήκαμε ένα άλλο παρόν, ένα παρόν παύσης και αναστοχασμού. Κανένας χρόνος δεν είναι χαμένος χρόνος. Είναι απλά χρόνος σε παύση. Να το θυμάστε , εσείς, ναι όλοι εσείς που ζείτε μαζί μου τώρα κάποτε αυτή η παύση έγινε δύναμη για μεγαλύτερα πράγματα